

EL CAMÍ CAP A FRANKFURT 2007

Lluís Anton Baulenas

Escriptor

16

A.G. *¿Considera que els escriptors catalans d'expressió castellana haurien de participar en els actes de presentació de la cultura catalana?*

L.A.B. La Fira de Frankfurt té Estats convidats i fa servir l'expressió cultura per a casos com els àrabs, per tal de no discriminar-ne cap. Se sobreentén sempre que la llengua és l'àrab. En el cas de Catalunya, per tal de no ferir susceptibilitats, es fa servir també el terme cultura catalana per no presentar Catalunya com a país, però darrere hi ha el desig de convidar la literatura catalana escrita en català. Ja que la literatura d'autors catalans escrita en castellà ja hi és representada sempre a través d'Espanya. Només autors catalans, doncs, que escriuen en català. I, si es vol, un annex, explicant que la realitat històrica actual del país, excepció

“El terme ‘cultura catalana’ és per evitar susceptibilitats”

Ada Castells

BARCELONA

onal, fa que hi hagi escriptors nadius que fan servir el castellà.

A.G. *Què opina que s'hauria de fer per donar a conèixer d'una manera eficaç la literatura catalana al món?*

L.A.B. No gaire més del que ja s'està fent, que és el mateix que fan altres literatures normals: produir bons escriptors i tenir editors professionals que els vulguin vendre. A més, cal una implicació de l'administració, que ja hi és, en forma d'ajuts a la traducció.

A.G. *¿Vostè creu que la literatura catalana està ben tractada en el territori on es desenvolupa?*

L.A.B. El nostre territori és el que nosaltres volem que sigui a través dels representants que lliurement triem a les eleccions. I els nostres representants no són més que el nostre mirall. Tenim el que ens mereixem. No crec que la literatura catalana estigui mal tractada, però tampoc crec que estigui al nivell que li correspon.

Probablement per un excés de provincianisme.

A.G. *¿Considera que la Fira de Frankfurt és una bona oportunitat per donar-nos a conèixer?*

L.A.B. Sens dubte que ho és. La Fira de Frankfurt serveix per comprar i vendre drets d'autor. I cal ser-hi present per no perdre el tren de la indústria editorial actual, sobretot en el cas dels catalans, que som una excepció cultural enmig de l'Europa dels Estats.

Radiografia del bon moment de la no tan nova narrativa catalana

Francesc Bombí-Vilaseca
BARCELONA

L'editorial **L'Esguard** busca un lloc propi en el panorama literari català i ho fa amb dos llançaments simultanis que disparen en doble direcció: una antologia de narracions d'autors nascuts els anys 60 i 70 i una antologia de poemes de David Castillo.

El mateix Castillo prologa *A tall d'antologia*, que inaugura la col·lecció de narrativa d'aquesta editorial de Santa Coloma. El llibre reuneix, com s'apunta al pròleg, “una se-

lecció ben representativa de la narrativa breu del canvi de segle. Alguns no hi són per problemes contractuals, per neurosi personal o per problemes de calendari, però és una selecció campiona”.

Per Castillo, Joan de la Vega, director de *L'Esguard* i autor de la selecció, “ha convocat tothom” en aquest llibre amb “contes de narradors poetes, de narradors periodistes, de narradors novel·listes, des d'autors de grans best sellers fins a escriptors gairebé clandestins, des dels que s'acosten a la fantasia, a la ciència-ficció o a les alegories urbanes, fins als que defineixen els seus àmbits com a intimistes espais domèstics”.

Els autors, nascuts entre 1960 i 1977, són Hèctor Bofill, Jordi Cabré, Lluís Calvo, Ada Castells, Jordi Cervera, Sandra Comas, Flavia Company, Xavier Gual, Pere Guixà, Jordi Llavina, Llorç, Carles Miró, Eva Piquer, Susanna Rafart, Pau Ribera, Marc Romera, Toni

L'escriptor David Castillo

Sala, Albert Sánchez-Pinyol, Màrius Serra, Helena Soler, David Ventura, Miquel Vilar, Manel Zabala.

Ahir, Castillo retreia als autors que en general no llegeixin ni tinguin en compte el que fan els escriptors d'altres generacions, mentre que assegurava que l'antologia mostra la bona salut del “corcò que han representat els llibres ca-

talans aquests últims vint-i-cinc anys”.

Menta i altres poemes, el poemari de Castillo, director del suplement cultural de l'AVUI, és una antologia amb versos que pertanyen a llibres anteriors seus com *La muntanya russa* i *Nou Poblenou flash-back*, que va ser el germen de *Game Over* i *El pont de Mühlberg*, dels quals també hi ha alguns po-

emes. També inclou *Una lectura de Morrison Hotel*, a més d'un conjunt de cinc poemes inèdits que el poeta va escriure als anys 70 basant-se en el disc que va publicar el 1970 el mític grup de rock The Doors, i que reivindicava –i reivindicava– la platja de Castelldefels com “la Copacabana que Barcelona no ha volgut”. Com a complement indispensable del llibre, aquest conté un disc compacte amb la interpretació en clau de jazz de Free Spirits 500 mg, grup darrere

L'editorial L'Esguard, de Santa Coloma, també publica 'Menta i altres poemes', llibre i CD de David Castillo

el qual s'hi pot trobar el cap visible de David Mengual (que ja va col·laborar amb Castillo a *Deriva*), amb Jon Robles, David González i Dani Domínguez, amb els cors de Laia Cagigal i els recitats del mateix Castillo i de la poeta Núria Martínez. Per l'autor, el disc reflecteix l'altíssim nivell del planter del jazz català, que passa per un molt bon moment.

IN MEMORIAM

Si Woody Allen és el cineasta de Nova York, Manciet (Sabres, 1923) era el gran escriptor de les Landes gascones. El seu primer poemari, *Accidents*, va aparèixer el 1955 i va provocar un terratrèmol en la poesia occitana d'aquell moment, una poesia que havia apostat pel lirisme i la contenció: “I res de roses / pluja de roses, sinó assassinats de roses / però pluges de debò i morts de debò...”. El mateix es pot dir de la seva primera novel·la, la sòrdida i cruel *Lo gojat de noveme* (*El jove de novembre*), de 1964, que narra, a partir d'una família, l'esfondrament de la burgesia rural de les Landes.

Llicenciat en lletres i ciències polítiques, l'any 1945 va ingressar al cos

Bernat Manciet

Escriptor occità (1923-2005)

MANEL ZABALA

diplomàtic i li va tocar viure a Alemanya, Brasil, Suïssa i Itàlia. Potser d'aquí ve la seva obertura a Alemanya i a Amèrica i el seu refús a la mediterraneïtat. L'any 1950 va publicar el manifest *Nos e los auts* (*Nosaltres i els altres*): “Deixeu els bàrbars amb els bàrbars. / Deixeu els gascons amb el seu

parlar salvatge, el seu vent (...) la seva landa / No som dels vostres / (...) No sabem cantar, només udolar al vent”. Encara que compromès amb el seu parlar negre, refusava el regionalisme esteta tant com el nacionalisme literari, apostava per una creació d'avantguarda i oberta a la literatura

universal (*Declaració de Nerac*, 15-11-56).

Manciet deixa una obra abundant, formada de narrativa, novel·la, poesia, assaig i teatre. Era un dels escriptors occitans amb més projecció exterior. L'any 1997 va ser invitat al 13è Festival de Poesia de Barcelona. És un dels pocs escriptors occitans que va veure la seva obra reconeguda per la crítica literària de tot França. En francès, va escriure la trilogia assagística *Le triangle des Landes* (1981), *Le golfe de Gascogne* (1987) i *La maison des Landes* (2003). Edicions Reclams ha anunciat ara que encara hi ha obres a publicar, que sortiran aviat. De *L'enterrament a Sabres* (1989), per a molts el seu millor poemari, en poden sortir un bon grapat d'epitafis.